

ZWERVERSLIEFDE deel 10

Geniaal of gek?

Simon Lemm leunde ontspannen tegen de toog van de bar van societeit “de Blauwe Kring”. Hij was al een uur voor aanvang van de wekelijkse parenwedstrijd het bridgecentrum binnengestapt. Barkeeper Adriaan Hulst had hem bevreemd aangekeken want Simon was altijd een van de laatste.

“*Op den dood na blijft alles hier onzeker*”, prevelde hij. Hulst citeerde de hele avond versregels.

Deze uitzonderlijke situatie was vrij gemakkelijk te verklaren. De luxe zwerver Simon Lemm had namelijk zijn intrek genomen in een riant appartement op de Olijvengracht. Normaal werd dit pand bewoond door de bekende reality-soap presentator, Derek de Mol. Deze was echter voor drie weken vertrokken om een survivaltocht door de stadsjungle van Los Angeles te verslaan en zodoende had Simon, via een vriend weer eens een prachtig onderdak bekomen. Simon liep echter altijd zonder horloge en had zich al de hele dag laten leiden door de kerkklok tegenover het grachtenpand. Deze stond een uur voor.

“Ook wel eens leuk om iedereen zo binnen te zien komen”, dacht Simon.

Een voor een druppelden de parenspeleers de zaal binnen. Hij kende ze allemaal. De oude geslepen Rus Jan Kazamarow met zijn achterkleindochter Lisa, die naar hem zwaaiden. De vreselijk opvliegende Jan Wauters die hem op de schouder jaste. De altijd norse Hein Dubbelman, die zijn blik ontweek en tenslotte zijn partner Bram van Noord, die hem de hand toestak. Bij het uitwisselen van de gewone beleefdheden viel Simon's oog op een lange, wat voorovergebogen lopende man, die de bridgezaal betrad.

“Zeg, Bram... Wie is die man daar, die heb ik hier nog nooit gezien?”

“Oh, dat is Erik Roodgoed, die heb ik al een tijd niet gezien,” zei Bram. “Ik dacht dat die na een ruzie was gestopt met bridgen.”

De voorovergebogen man liep verder de zaal in en even later klonk het sein om te gaan spelen.

De avond verliep zeer voorspoedig voor Bram en Simon, die bekend stonden als het beste en meest stabiele paar van de club.

“Het zit weer niet tegen,” zei Bram tegen Simon, toen ze plaatsnamen aan de laatste tafel. “Ach ja,” antwoordde Simon. “Hoe zit het eigenlijk met die man, hoe heet hij ook alweer, Erik?”

“Roodgoed?”, zei Bram. “Nou, je kunt het hem straks zelf vragen, kijk maar.”

De voorovergebogen man kwam naar hun tafel toe en schudde hun handen. “Roodgoed” mompelde hij. Even later kwam Sjef Makkeel erbij zitten. “Zoals jullie zien speel ik vanavond met een invaller,” zei hij. “En ik ben echt heel blij dat je me vanavond hebt geholpen, Erik.” voegde hij er aan toe.

Roodgoed bromde iets onbestemds en pakte zijn kaarten uit de board. Al vlug volgde iedereen zijn voorbeeld.

De eerste drie spellen waren middenscores waarbij het Simon opviel dat zijn rechertegenstander -Roodgoed, zeer welbewust de kaarten op tafel legde. Simon hechtte een grote waarde aan het inschatten van zijn tegenstanders en hij lette automatisch extra op als hij tegen onbekenden speelde.

Op het laatste spel van de avond pakte Simon een mooie hand op:

♠AH3 ♥AH94 ♦T9 ♣AH95

Hij opende 2SA en mocht even later 3SA afspelen:

♠B984

♥76

♦AVB7

♣762

♠AH3

♥AH94

♦T9

♣AH95

Makkeel kwam uit met ♥2. Oost speelde ♥B en Simon won met de Heer en liet vervolgens ♦T uitlopen, deze won de slag. Simon dacht even na. Hij had nu acht vaste slagen, maar hij durfde toch niet meteen de ruitensnit te herhalen. Roodgoed op oost leek hem goed genoeg om ♦H een keertje op te houden. Als hij nu nog een keer sneed en de snit mislukte zou de dummy onbereikbaar zijn geworden. In plaats daarvan richtte hij zijn aandacht op de schoppen. Hij speelde ♠A en Heer en onder de tweede hoge schoppen viel bij Oost de vrouw. ♠B was nu de negende slag geworden, maar omdat dit een parentoernooi was ging Simon voor de overslagen. ♠B was nu een zekere entree voor de ruitensnit en dus herhaalde hij de ruitensnit. Tevreden stelde hij vast dat Roodgoed inderdaad de heer een keer had opgehouden en hem nu nam. Deze kwam nu met harten terug en Simon nam met ♥A. Tien slagen waren nu zeker en de gemarkeerde snit op ♠T zou de 11^e slag opleveren. Simon twijfelde nog even, haalde zijn schouders op en speelde een schoppen naar de negen. Erik Roodgoed nam de slag met ♠T en speelde zijn derde harten. Volledig afgesneden van de dummy ging Simon nu een down, hij verloor twee harten, een ruiten, een schoppen en ook nog een klaveren in het eindspel. Hij was de enige speler die down was gegaan.

♠B984

♥76

♦AVB7

♣762

♠762

♥VT82

♦862

♣VT3

♠VT5

♥B53

♦H543

♣B84

♠AH3

♥AH94

♦T9

♣AH95

“Ik heb mazzel dat de klaveren drie om drie zitten”, zei Simon. “Anders ga ik nog twee down ook. Ik begon met zeven slagen, had er toen negen en tien. Ik zag er elf en nu ben ik geëindigd met acht slagen. Geen wonder dat mensen verslaafd raken aan bridge of er van weglopen.”

Erik Roodgoed fronste. “Je ging op de schoppen af,” zei hij. “En je probleem was in de derde schoppenslag opgelost. De vierde schoppen was in de dummy vrij gekomen. Daarom speelde ik zo. Ik gaf je de kans om het fout te doen.”

“Natuurlijk deed ik het fout,” zei Simon. “Ik ken u niet goed genoeg om zo’n misleidende speelwijze te verwachten.” Hij keek zijn tegenstander aan en waagde de vraag: “Waarom bent u met bridgen gestopt? Het is toch een geweldig gevoel om zulke krijgslisten toe te passen. Hoe kunt u dat gevoel missen?”

Roodgoed keek Simon doordringend aan. Toen ontspande zijn gezicht.

“Het is lang geleden,” zei hij. “En het was onrechtvaardig, ik was heel boos... We speelden een viertallenwedstrijd, hoog niveau. Ons medepaar kreeg het volgende probleem te verwerken:

♠VT6
♥H7
♦AHVT73
♣94

♠AHB4
♥842
♦B5
♣H862

West opende met 1♣, Noord bood 2♦ en Oost 3♣. Zuid bood 3SA en na twee passen doubleerde Oost.

West kwam uit met ♠H, zag bij zijn partner een afsignaal (♠2) en switchte uiteraard naar ♣2. Oost speelde de tien en Zuid nam met het aas. Zuid speelde een kleine schoppen terug en west was weer aan slag met ♠A. Welke kaart moet hij terugspelen, meneer? Het is de moeite waard om daar even over na te denken.”

Erik Roodgoed kwam bijna overeind, zakte toen terug en ging verder:

“Met in gedachten het feit dat ♣T met ♣A was genomen- om nog te zwijgen over het 3♣ bod van oost en daarna het doublet aarzelde west niet om bij zijn partner ♣VBTx te zoeken. Hij speelde ♣6 na...

♠VT6
♥H7
♦AHVT73
♣94

♠AHB4
♥842
♦B5
♣H862

♠92
♥AVB95
♦62
♣BT75

♠8753
♥T63
♦984
♣AV3

De leider had nu negen slagen: zes ruitens, twee klaveren en een schoppen. Hij had west goed beetgehad door de eerste slag met ♣A te nemen en zijn vrouw te verbergen. “Maar dat is toch mooi gespeeld”, zei Bram van Noord. “Toch geen reden voor ruzie?”

“Ik ben nog niet klaar!” Roodgoed sprak nu zelfs met enige stemverheffing. “Aan de andere tafel zat ik op de zuidplaats. De bieding ging precies hetzelfde. En ook hier kwam West uit met ♠A en switchte naar klaveren in de tweede slag. Ook ik zette ♣A in deze slag en verborg de vrouw. Ik speelde een schoppen naar de dummy om ♠V als negende slag te ontwikkelen. West aan slag, dacht lang na...”

Roodgoed begon zachter te praten alsof hij de emoties van dat speciale moment weer helemaal beleefde. “West legde na zijn denkpaauze ♥8 op tafel. De heer van tafel werd genomen en het hele spel veranderde in een nachtmerrie. Oost nam vijf hartenslagen mee en switchte naar ♣B. Ik verloor nog drie klaverenslagen op de koop toe. Kwetsbaar zes down gedoubleerd!! Het kostte een vermogen. We verloren de wedstrijd en de promotie. Ik werd door mijn medepaar uitgekafferd en voor gek verklaard. Ik liet alles gelaten over me heen komen.”

“Maar,” zei Simon “aan de andere tafel gebeurde precies hetzelfde. Hoe kon uw medepaar u die verwijten maken terwijl ze de kans op dezelfde score hebben laten liggen?”

“Ik werd uit het team gezet,” ging Roodgoed door, “drie maanden later hoorde ik van een van de tegenstanders hoe het spel aan die tafel was gespeeld. Mijn ex medepaar had er nooit een woord over gesproken.”

“Stelletje...” mompelde Bram.

Roodgoed stond op, gaf een hand en liep weg. Een bridgeslachtoffer.

Sjef Makkeel bleef nog even zitten. “Dubbelman,” fluisterde hij.

“Dubbelman zat bij dat medepaar, hij heeft hem nog maanden belachelijk lopen maken.”

“Dat verklaart veel,” zei Bram. “ Bridge maakt eigenlijk geen slachtoffers, maar Dubbelman wel.”

“Hij krijgt het nog wel eens terug,” zei Simon en bestelde een biertje voor de tafel.